

רבי יהודה לייב שווארצבערג אבד"ק ליפנא

נולד תקע"ט בליפנא. תלמיד בעל הכתב והקבלה. מלפנים בקיקאל. מתרי"ח אבד"ק ליפנא. אחי רבי יהושע אבד"ק זאריק. נפטר כ"ד ניסן תרנ"ג.

"לא הניח מקצוע אחת בתורה שלא עסק בה, חסיד אמיתי ועניו ושפל רוח מתלמידיו של הלל, כל ימי חייו בלה בתורה לשמה ובעבודה וצדקה יותר מכחו" (מנוסח מצבתו, אבני זכרון אות תרח"צ).

✎ חידו"ת בבית יהושע (ד). בא בהסכמה על שירי זמרה. נזכר בהקדמה לחידושי רבי דוד דוב על ב"מ (אות יד); יורה ומלקוש (עמ' כא:). עי' עליו בדור רבניו וסופריו (ח"ג עמ' 43).

1234567

רבי יהושע מקוטנא

אבד"ק קוטנא – בעל ישועות מלכו

מבונה בפי כל רבי יהושע'לע קוטנער. מלפנים בשרענצק; ווארקא; פולטוסק. משנת תרכ"א אבד"ק קוטנא. בסוף ימיו התנהג באדמוורו"ת. מח"ס ישועות ישראל (חו"מ); יבין דעת; שו"ת ישועות מלכו; ישועות מלכו על רמב"ם^{רנב}. עוד תשובות וחדושים נאספו מספרים שונים בגנזי אבות (תשס"ו). נפטר כ"ה תמוז תרנ"ג בן ע"ד שנה. בנו ממלא מקומו: רבי משה פינחס^ס. מחתניו:

רנב. וכן נדפסו ממנו מעט הגהות על שו"ת הרשב"א ח"ד (תרמ"ג).

דקב"ה תבע ביקריה כו'. ואין רצוני כעת לספר מעשיות ממנו אך דבר אחד שנחוץ לדעתי אזכיר, מה שהייתי בשעת מעשה.

הנה אאמו"ר הרמ"ז זצוק"ל לא הניח תמיד להחם המקוה בעש"ק חזון, ואיש אחד בר אוריין שהיה אוהב למאוד מים חמין העיז פניו וטען לפני אאמו"ר שרוצה דוקא שיניח להחם המקוה, אבל אאמו"ר לא הסכים בשום אופן בטענו שכך פוסק הרמ"א הקדוש זצוק"ל בשו"ע, והעיז האיש לומר שהוא בעצמו יסיק, ואז לא כעס חלילה אאמו"ר ז"ל רק צוה לסגור את המקוה ונטל המפתח לעצמו, והאיש קצף מאוד ואמר שישבר המנעול, אבל האיש המחזיק המקוה אמר לו שלא ירהיב עוזו בנפשו לעשות כן כי יתחרט כמובן. ובכל זאת ראיתי שאאמו"ר ישב במנוחת הנפש ולמד כדרכו בקודש, אך כאשר קצף האיש למאוד והעיז פניו למאוד ואמר אל אאמו"ר זצוק"ל תדעו שכל בני העיר שוחקים עליכם בדרככם. אז השיב אאמו"ר זצוק"ל בזה"ל: בעוה"ז היום שוחקים ממני אבל בעוה"ב אני אשחוק מהם. ומיד נתבהל האיש ויצא לחוץ ועמד משתומם כשעה חדה אצל גדר א' כאשר ראיתי. והנה האיש הזה חטא ברותחין ונכוה ברותחין ר"ל כידוע לבני העיר סופו ר"ל, הגם שבודאי מכבר בג"ע מנוחתו כי היה בר אוריין ויר"ש, אך בזאת היה אולתו שכבר כפרה מיתתו ר"ל, ואאמו"ר זצוק"ל הגם לא חסר ממקוה כל ימיו ואעפ"כ בעש"ק הנ"ל לא הלך אפילו למים צונן רק רחץ פניו וכו' בספל מים כמבואר בשו"ע.

✎ תשובה אליו בישיעות מלכו (אהע"ז סי' ק).

רבי חיים אלעזר וואקס" אבד"ק קאליש בעל שו"ת נפש חיה.

^{אוצר החכמה}

מתלמידיו: רבי מאיר דן פלאצקי" אבד"ק דוואהרט בעל כלי חמדה; רבי חיים מרדכי זילבערמאן" אבד"ק פלאצק מח"ס לקוטי מרדכי; רבי ישראל ניסן קופערשטאק" אבד"ק מאקאווא מח"ס שו"ת עני בן פחמא; רבי צבי יהודה ראזינצווייג" אבד"ק סטאווישין מח"ס אלפי יהודה; רבי אליעזר מרדכי עלבערג" אבד"ק סלוצעווא; רבי יהודה פינחס ברעסלער דומו"צ קוטנא רנ"ג; רבי שלמה זאב וואלף פאצאנובסקי רנ"ד.

^{ספרים}

^{אוצר החכמה}

אלה דברי בן בנו רבי יצחק יהודה אבד"ק קוטנא בסוף ספר ישועות מלכו:

צדיק זה אא"ז מו"ר המחבר ז"ל נולד בחודש כסליו תקפ"א בפלאצק לאביו הרב הגדול החריף מו"ה ר' דוד ז"ל ולאמו הצדקנית מרת דבורה ז"ל.

סיפר בנה ז"ל, שאמו היתה יתומה גלמודה, ודודה עשיר ורצה לקחתה לאשה, ובחרה בבעלה ר' דוד ז"ל אף שהיה איש עני ומטופל בבנים מאשתו הראשונה, בשביל שהיה ת"ח. והיא החזיקה במסחר ידה ופרנסה אותו ואת בניו כדי שיוכל ללמוד.

וכ"ק הרב הגאון מטשעכאנאו ז"ל שדר בפלאצק אז, הגיד כי עבור זה זכתה להוליד בן יקר כזה.

רננ. חידו"ת בשערי תורה (ח"א סי' קכו; ח"ו סי' נב).

רנ"ד. נכד רבי דוד דוב אבד"ק לאסק. תלמיד מובהק להגאון מקוטנא ונסמך להוראה ממנו. חיבר ערוגות בושמ"י נר"ד בסוף חידושי מהרא"ך.

ואביו קרא לו ישראל אליהו יהושע על שם הבעש"ט והגר"א והפני יהושע, כי סופי תיבות ישראל וראשי תיבות יהושע המה אליהו. וכ"ק זקני המחבר ז"ל חתם בשביל זה תמיד שני השמות במחבר בלי הפסק ביניהם כדי שיהיה נקרא גם השם אליהו. ובעת שדודתי הרבנית מקאליש ע"ה נתגרשה מבעלה הראשון, חש על השם אליהו וצוה לכתוב שני גיטין. וכ"ק אדומו"ר חו"ז הגאון [רבי אברהם] מסאכטשאו וצלה"ה" הגיד תמיד כי בטח אביו היה אדם גדול והרגיש כי הילד הזה לגדולות נוצר, אם קראו בשמות ג' גדולי הדור הללו.

וכאשר נתגדל מעט הכירו בו כשרונות גדולות מצוינות. וסיפר בעצמו כי בעת